

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCLXXI. Regi Christianissimo, ejusque Successoribus conceditur indultum
nominandi ad Benefisia in Ditionibus Lotharingiæ, & Bari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

habitos, & deputatos esse, & haberi, ac deputari solitum est.

§. 14. Decernentes easdem presentes literas, & in eis contenta quaecumque semper, & perpetuo firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime observari, sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, eorumdemque Cardinalium Congregationes, aliisque quolibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantibus derogat.

§. 15. Non obstantibus praemissis aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, styli, usus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac quorumcumque Praedecessorum Nostrorum literis, privilegiis, Indultis, & facultatibus quibuscumque etiam dictis Cardinalibus, eorumque Congregationibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, vel alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi acti de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Terminum praesentis ad praefata Constitutionis observantiam inducendam.

§. 16. Volumus autem, ut lapsis viginti quinque diebus postquam praesentes literae per Dominum, & Ditiones praefatas per Ordinarios locorum publicatae fuerint, omnes, & singulos, in Dominio, & Ditionibus praedictis existentes perinde ac si unicuique eorum personaliter, ac nominatim intimatae fuissent. Utque ipsarum praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1740. Pont. nostri Anno X.

Dat. die 14. Januar. 1740. An. X.

Regi Christianissimo, ejusque Successoribus conceditur indultum nominandi ad Beneficia in Ditionibus Lotharingae, & Bari.

Carissimo in Christo Filio nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

CLEMENS PP. XII.

Carissime in Christo fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. **A**lias quidem sc. re. Alex. Papa VII. Praedecessor noster ob eximia clarae mem. Ludovici, dum vixit, Francorum Regis Christianissimi Avi Majestatis tuae in rem Catholicam merita, eidem Ludovico Regi, quoad vixisset, jus ipsi Alexandro Praedecessori, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus suis Successoribus nominandi personas probatas boni nominis, & secundum Sacrorum Canonum dispositionem idoneas ad Cathedrales Ecclesias Metensis, Tullensis, & Virdunensis respective Civitatum ab ipso Ludovico Rege tunc temporis possessarum, quoties illas quibuscumque modis, & ex quorumcumque personis (non tamen per obitum apud hanc S. Sedem) vacare contigisset, per eundem Alexandrum Praedecessorem, suosque Successores praedictos ad nominationem praeficiendas reservaverat, concesserat, & assignaverat, & alias prout in ipsius Alexandri Praedecessoris literis desuper in simili forma a die 11. Decemb. 1664. expeditis.

Alexan. VII. R. gi Franciae nominationem concessit ad Ecclesias Meten., Tullen., & Virdunen.

§. 2. Subinde vero sc. etiam mem. Clemens Papa IX. itidem Praedecessor Noster firmiter in Domino sperans fore, ut tam ipse Ludovicus, quam Successores Reges Christianissimi gloriosis Antecessorum Regum vestigiis inherentes, Religio nem Christianam, & fidem Catholicam tueri, & propagare, dictaeque Sedis Apostolicae honorem, & auctoritatem in universis suis, & ipsorum Regum Successorum Dominiis illibatas conservare omni studio curaturi, atque in nominandis ad infra scripta Beneficia personis, quae vitae integritate, Religione, Fide, & doctrina praestarent, summum studium, summamque diligentiam semper adhibaturi, nec suam ipsorum conscientiam ea in re ullo modo ladi forent passuri, amplioremque ipsi Ludovico Regi ejusque Successoribus exercenda erga personas benemeritas Regiae beneficentiae facultatem Apostolica benignitate ducens concedendam, eidem Ludovico Regi, ejusque Successoribus Regibus Christianissimis in unitate Catholicae Fidei, ac Sedis Apostolicae praedicta obedientia perseveraturi, jus nominandi ipsi Clementi Praedecessori, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus suis personas probatas bonorum nominis, & sanae, ac secundum Sacrorum Canonum dispositionem idoneas ad quaecumque Beneficia Saecularia, & quorumvis Ordinum regularia in praedictis Meten., Tullen., & Virdunen, Civitatibus, earumque Territoriis Ditioni, & Dominio temporalibus tunc temporis eidem Ludovico Regi subiectis consentientia, quae extra Romanam Curiam quibuscumque modis, & ex quorumcumque personis vacare contigisset, & quorum Collatio, provisio, & omnimoda dispositio eidem Clementi, & Romanis Pontificibus Successoribus praedictis, & dictae Sedi quomodolibet (non tamen ratione obitus apud Sedem eandem) reservata existeret per ipsum Clementem Praedecessorem, ejusque Successores Romanos Pontifices praedictos praeficiendas, & quibus Beneficia huiusmodi respective per dictum Clementem Praedecessorem, suosque Romanos Pontifices Successores praedictos conferri debuissent, motu pari sub certis modo, & forma tunc expressis reservavit pariter, ac concessit, & assignavit, & alias

Clemens IX. huiusmodi concessionem extendit ad omnia Beneficia dd. Diocessum.

prout

Clemens
XII. pari
modo d. jus
ampliat in
Ditionibus
Lotharin-
giz, & Bari.

prout tam in præfatis ejusdem Alexandri, quam in dicti Clementis Prædecessoris literis die 23. Martii 1668. desuper in simili pariter formi Brevis expeditis, quarum etiam tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Nos etiam eorumdem Alexandri, & Clementis Prædecessorum prædictorum vestigiis insistentes, ac Majestatem tuam majorum tuorum Regum Christianissimorum virtutes æmulantem, deque Nobis, atque ipsa S. Sede præclare mereri pergentem paternam charitate complectentes; Motu proprio, ac ex certa scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eidem Majestati tuæ, ac Successoribus tuis Francorum Regibus Christianissimis in unitate Catholice Fidei, & Sedis Apostolicæ prædictæ obedientiam perseverantibus, jus nominandi Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus nostris, Personas probatas bonorum nominis, & famæ, ac secundum Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretorum dispositionem idoneas, ad quæcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica Sæcularia, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutum (non tamen Hospitalia S. Joannis Hierosolymitani) Regularia, etiam si Sæcularia Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates etiam post Pontificalem majores in Cathedralibus, ac principales in Collegiatis Ecclesiis, personatus, administrationes, & officia, Regularia vero beneficia hujusmodi, Monasteria etiam Conventualia, & in libris Cameræ Apostolicæ taxata, Prioratus etiam Conventuales, Præposituræ, Præpositus, Præceptoræ, seu Commendæ, & Officia (non tamen claustralia) fuerint, & ad illa consueverint, qui per electionem seu alium quemcumque modum assumi, exceptis tamen Mediano Monasterio vulgo de Moyen Montier nuncupato S. Hidulphi Ordinis S. Benedicti, capite Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi nullius Provinciæ Trevirensis in Lotharingia eidem Apostolicæ Sedi immediate subiecto, cui per alias nostras sub Plumbo pridie Idus Januarii Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo, seu alio veriori tempore expeditas literas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus liberam electionem Personæ idoneæ Ordinis, & Congregationis hujusmodi in Abbatem dicti Monasterii præficiendæ expresse concessimus, aliisque si quæ alia sint Congregationum capita Monasteriis, ac Parochialibus Ecclesiis, earumque perpetuis Vicariis, & aliis Beneficiis curam Sacramentalem animarum Parochianorum annexam quomodolibet habentibus omnibus, in ditionibus Lotharingæ, & Barii, quæ Majestati tuæ, & Successoribus tuis Francorum Regibus subiectæ sunt dumtaxat consentientia, quæ extra Romanam Curiam quibuscumque modis, & ex quorumcumque Personis vacare contigerit, & quorum collatio, provisorio, & omnimoda dispositio Nobis, & Successoribus nostris præfatis, & dictæ Sedi quomodolibet (non tamen ratione obitus apud Sedem eandem) reservata existat per Nos, & Successores nostros prædictos, Monasteriis, Prioratibus, aliisque beneficiis præfatis ad nominationem hujusmodi præficiendas, & quibus eadem Monasteria, Prioratus, & alia beneficia prædicta respective, ut præmittitur, per Nos, dictosque Successores nostros conferri debeant, tenore præsentium reservamus pariter, ac concedimus, & assignamus.

Clausulæ
pro concessione hujus
firmitate.

§. 4. Decernentes jus nominandi hujusmodi ad Monasteria, Prioratus, & alia beneficia prædicta tibi, tuisque Successoribus Regibus memoratas ditiones pro tempore possidentibus competere debere, neque sub quacumque quantumvis speciali derogatione comprehendendi, vel ei quovis modo, & ex quacumque causa derogari, & si derogari contingat, id minime suffragari posse, &

nihilominus quascumque Monasteriorum, Prioratum, & aliorum Beneficiorum hujusmodi provisiones, Commendas, & alias de eis dispositiones etiam cum juris nominandi hujusmodi derogatione contra earundem præsentium tenorem etiam per Nos, & Successores nostros prædictos, ac Sedem eandem abique tuis, Successorumque tuorum Regum prædictorum nominationibus etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus quoquo modo pro tempore faciendas, ac desuper conficiendas literas, & inde secuta quæcumque nulla, & invalida, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, teque vel memoratos Reges Successores tuos ad docendum de literis prædictis, seu illas ostendendum, & in eis contenta quæcumque iustificandum minime teneri, sed eisdem præsentibus tantum uti posse, illisque tam in iudicio, quam extra illud stare debere; Sicque & non aliter per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quibuscumque generalibus, vel specialibus Monasteriorum, & Prioratum, aliorumque Beneficiorum prædictorum reservationibus, seu affectionibus Apostolicis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Nos, & Sedem eandem quomodolibet factis, seu pro tempore faciendis, necnon Cancellariæ Apostolicæ Regulis editis, & edendis, ac quibuscumque aliis Apostolicis, necnon in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quorumcumque Ecclesiarum, & Monasteriorum, illorumque Ordinum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam quavis clausulas, & reservationes in se continentibus per eosdem Prædecessores, ac Nos, & Sedem eandem Ecclesiis, & Monasteriis, illorumque Capitulis, Conventibus, & Ordinibus, aliisque Personis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat consequendum, specialiter, & expresse motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & plene derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut tam Tu, quam Successores tui Reges præfati intra sex menses a die vacationis Monasteriorum, Prioratum, aliorumque Beneficiorum hujusmodi computandos, personas idoneas Nobis & pro tempore existenti Romano Pontifici pro collatione, provisione, seu Commenda obtinenda nominare omnino teneamini, & ad Monasteria, seu Prioratus hujusmodi in titulum concedi solita, Clerici Sæculares, vel aliter, quam Monasterii, seu Prioratus, ad quod, seu quem eos per te, vel Successores tuos Reges prædictos nominari contigerit, Ordinis Regulares nominandi, Habitum per Fratres, seu Monachos illius Monasterii, seu Prioratus gestari solitum suscipere, & professionem per eosdem Fratres, seu Monachos emitti consuetam expresse emittere, omnesque & singuli nominati prædicti super Monasteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis quibuscum-

Derogatio
contrario-
rum.

Terminus
constitutus
pro personis
nominan-
dis.

que

que prædictis cujuscunque valoris annui, etiam minimi existant, literas Apostolicas Collationis, provisionis, seu Commendæ respectue sub Plumbo intra alios sex menses a die factæ nominationis computandos expedire, ac Jura Cameræ Apostolicæ, ac aliis propterea debita perfolvere omnino teneantur; alioquin, dictis sex mensibus respectue elapsis, de Monasteriis, ac Prioratibus, aliisque Beneficiis prædictis, ut præfertur, vacantibus per Nos, seu pro tempore existentem Romanum Pontificem libere disponi possit.

§. 7. Volumus pariter, ut Indulto hujusmodi Tibi, ac Successoribus tuis Regibus Christianissimis prædictis, ut præfertur, concessio, Carissimus in Christo filius noster Stanislaus Rex Poloniae Illustri, ac Lotharingæ, & Bari Dux non minus pietate, quam Orthodoxæ religionis zelo insignis, quoad vixerit libere, ac licite uti possit, & valeat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Januarii 1740. Pont. nostri Anno X.

Hujusmodi privilegio frui quoque concedit Stanislaus Regem Poloniae.

Dat. die 15. Jan. 1740. An. X.

CCLXXII.

Confirmatio Regulæ, & Constitutionum Monachorum Maronitarum Ordinis Sancti Antonii Abbatis Congregatis S. Iſaie in Syria.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Primus Diffinitor lujus Congregationis Romanæ venit.

§. 1. **M**ericordiarum Pater, & Deus totius consolationis, qui semper, ac præsertim inter gravissimas Sacrosancti Apostolatus curas, & sollicitudines consolatur Nos in omni tribulatione nostra, ut & ipsi paterna caritate complectentes, eos qui in omni pressura sunt, consolari possimus, ineffabili bonitate sua consolatus est Nos in adventu dilecti filii Petri Hataya Monachi expresse professi, ac primi Diffinitoris Ordinis S. Antonii Abbatis Congregationis Syriae S. Iſaie appellatae.

Nomine totius Congregationis Pape porrigit Constitutiones approbandas.

§. 2. Hic autem e Syria, ubi Orthodoxa Catholica Fides inter adversas superstitionis, & hæresis Sectas a Maronitica Natione huic Sanctæ Sedi semper addictissima integerrime colitur, & custoditur, adveniens, Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Simonis Hariddi Abbatis Generalis, & Abrahami Elaf, Bimini Agia, Petri & Pauli Chiami Diffinitorum, atque omnium Monachorum Ordinis, & Congregationis præfat. exponi fecit, quod licet ipsi easdem Constitutiones in nonnullis levibus rebus immutatas, quas per alias nostras in simili forma Brevis die 21. Martii anno 1732. expeditas literas a Nobis approbatas, & confirmatas Dilecti itidem Filii Monachi Syri Maronitæ ejusdem quidem Ord. Sancti Antonii Abbatis, sed Congregationis Montis Libani dictæ observant, deque ipsorum Congregatione S. Iſaie in præfatis literis nostris facta fuerit mentio, tamen, ut fidelem, & constantem, quam eidem S. Sedi profitentur, observantiam, & obedientiam alacrius testatam faciant, & Nationalis Synodi novissime in Monte Libano prædicto celebratæ decreto, in quo præscriptum fuit, ut Monachi omnes Maronitæ suas Constitutiones ab Apostolica Sede præfata approbandas, & confirmandas curarent, parere satagant, Constitutionum hujusmodi, ut præmittitur, jam approbatarum, confirmatarumque pro eadem Congregatione Montis Libani approbationem, confirmationemque pro ipsorum Congregatione S. Iſaie desiderantes, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & de Apostolica benignitate indulgere dignaremur.

Tenor Constitutionum.

§. 3. Constitutiones autem sunt tenoris, sequentis videlicet:

CONSTITUTIONES

Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis S. Antonii Abbatis Congregationis Sancti Iſaie Syriae nuncupatae.

PARS PRIMA.

CAP. I.

De Obedientia.

I. **D**ebet Monachus Abbatem suum Christi loco citra omnem disceptationem habere. II. Eidemque in omnibus, peccato excepto, obedire. III. Et illum honore & amore, tum interno, tum externo prosequi. IV. Nihilque eo inconsulto statueret. V. Neque de illius circa Fratres regimine subtiliter investigare. VI. Omnem propriam conversationem, seu bonam, seu minus rectam, illi plane patefacere. VII. Nullas expositiones, sive tractatus habere, aut scribere, neque concionari, aut docere, nisi ipso consulto, atque annuente. VIII. Nec epistolam mittere, aut accipere, quam illi non antea ex hibuerit. IX. Nec illo inconsulto depositum, aut pignus suscipere. X. Neque mutuum quidpiam dare, aut accipere, neque elemosynam erogare, aut petere, nisi illo annuente: servatis tamen juris solemnitatibus, & accepta a legitimo Superiore facultate.

CAP. II.

De Castitate.

I. Monachum oportet omnes sensus suos diligentissime cohibere. II. Atque a faminarum etiam sibi affinium colloquio, & consuetudine abstinere. III. Omnes item omnino feminas ab ingressu sui Monasterii prohibere. IV. Neque cura puero simul habitare. Si quos tamen doceri contigerit, extra Monasterii claustra docendi erunt. V. Omnes denique occasiones castitati noxias amputare atque amovere.

CAP. III.

De Paupertate.

I. Monachum convenit nihil omnino proprium possidere. II. Neque aliquid omnino sibi quasi proprium usurpare. III. Neque suo cordi, aut corpori jungere quidpiam ex bonis parentum, aut consanguineorum; necessitate autem cogente, si bi id præstare intelligat non consanguinitatis jure, sed non secus atque ceteris externis.

CAP. IV.

De Humilitate.

I. Monachum decet primatum nusquam appetere, sed contra aliis ubique cedere, atque novissimum locum tenere. II. Omnes actus, & mores suos externos ad abjectionem & humilitatem componere, & Fratribus ubique deferre. III. Fratres item prævenire verbo, *Parce mihi*, si rei, quæ agitur, natura istud exigat.

CAP. V.

De Fraterna Charitate.

I. Monachum oportet quam diligentissime ea omnia procurare, quæ ad communem concordiam & pacem cum reliquis fratribus conducere intellexerit. II. Debet itaque reverentiam, urbanitatem, comitatemque verbo & opere exhibere Fratribus, non modo Superioribus, sed etiam equalibus, atque inferioribus, & præcipue illis, qui sibi ista præstare detrectant. III. Caveat item accuratissime, ne quempiam condemnet, aut vituperet; neve sibi verbum, gestusve excidat, ex quo audientibus molestia, aut suspicio quævis oriatur. IV. Satagat præterea cor habere mundum a quavis appetitione superioris fortis, ne inde livor, & invidia subrepat, vitium maxime detestandum, & charitati exitiale.

CAP. VI.